

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורך משנה:
רוב איתן

עורך כיתוב:
סילבי קשה
כתב בכיר:
אלי תבור

חבר המערכת:

מנשה ברדיין, שייע גלזר, יליני גלזר, רזי ברובין, רותי ורד, אברהם חרסון, עטאלה מנצור, אלכס ססי, אביבה ססו, עמוס קינן, שלמה קרו.

רחוב גליקסון 8, תל אביב, 1970 26785.
ת.ד. 136. מען למוקדים: "עולמפרט".
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, סל. 62239.
ההפצה: דוד טופל ובניו, תל אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2.7.67

המערכת בעצם שעת השיחה, דרך שרחלו, מבלי שהקוסם אף יריגש בכך.

לעתים נדמה שהיה כדאי לנו להוציא שבועון שני, שיהיה מורכב כולו מהגבות העתונים האחרים על העולם הזה. זה יכול להיות חומר מאלף, ולעתים אף מבלבד.

נהג נאם לפני שבוע שמואל מיקוניס במליאת הוועד המרכזי של מק"י, והקדיש חלק ניכר מדבריו להעולם הזה ולפעולה השמית, אותם הוא כורך יחד (אגב בטעות. העולם הזה אינו בשאון הפעולה השמית, ור הפעולה השמית אינה הזרוע הפוליטית של העולם הזה. הקשר היחיד הוא שכמה חברים, ואני בתוכם, שייכים לשני הגופים).

מיקוניס משבח אותנו על מלחמתנו למען זכויות הערבים בישראל, ברמז פחות או יותר שהוא טפנוס של מק"י. יחד עם זה הוא קובע שאנחנו משרתים את האינטרסים של הברונות הגדולה.

באותו שבוע הגיע לידי מאמר שפורסם בגליון של נבווייה רוסקויה טלובו (המלה הרוסית החדשה), עתון רוסי אנטי-סובייטי המופיע בגרמניה המערבית, והשועת ב"רוסקיה מיטל (המחשבה הרוסית)", גם הוא מאותו סוג. בין השאר מוקנן העתון על כי "השבועון הנקרא ביותר בישראל, במתכונת הטיי"ם, נמצא בידי "ציניקאים קרים", שר תפי כרושצ'וב ועבד אל-נאצר. שואל העתון: "למה סובלת ממשלת ישראל את האלמנטים האלה?"

באותו עמוד של אותו גליון של אותו עתון, מתפרסמת רשימתהספד על הגנרל הרוסי ולאסוב, במלאת 12 שנה להוצאתו להורג, ולאסוב, גנרל סובייטי בוגדני ש עבר למחנה הנאצים, גייס גודים רוסיים שלחמו נגד מולדתם במסגרת הצבא של היטלר והצטיינו במיוחד בהשמדת יהודי רוסיה. באתו שבוע פירסם מעריב הרצאה שהרצה ז'יד ברנרדיון בישיבה פנימית של מפ"י על פרשת רישום היהודים. הוא התנגד לשתי התפיסות הקיצוניות בענין זה, איתן הוא מזהה עם המפלגות הדתיות בצר האחד, ועם העולם הזה בצד השני. אמר ביגיי:

"אנו יהודים. אנו מכירים שיש עם יהודי. אנו בני העם היהודי. היתה הצעה שיכתבו בתעודת הזהותם רק נתניהו, נתניהו פירשתי — ישראלית. אם יש רק דאגה לבחירות — זה יכול להיות מוצא טוב. אבל יש אנשים אשר להם עוד דאגה. בארץ ישנם יהודים שיש להם תיאוריה, והם מטיפים לה. התיאוריה אומרת, שכאן נוצרת אומה ישראלית, וליהודים אין שייכות לאומה וזאת היהודים בעולם הם דת ולא לאום. וקראים לזה כנעני דור חדש שברובו הגדול אינו דתי. אם יהיה רק ישראל ולא יהודי, ישנה סכנה. צריך שידע שהוא יהודי..."

הגדרת דעתנו, כפי שניסחתי אותה במאמר "האמנם יהודים אנחנו?" (העולם הזה 1070) אפיה לגמרי מדויקת. באתו מאמר הצעתי כי הדת תהיה "יהודית", הלאום "עברי" (או "ערבי") והנתניות "ישראלית". אולם זוהי הפעם הראשונה שמר בן גוריון מתחכם עמנו ויכוח הגון ולענין.

אם זהו סימן גם לבאות, הרי יש לקדם את הדבר בברכה. קביעת ניהוג כללי של ירכוח הנהג תחרות הרבה לטיהור האזירה במדינה.

העולם הזה

מכתבים

אלהה ירחמו

נזרהיין במשפט נאשמי כפרקאסס עורר תנובה שונה בצבור. תנובה זאת מצאה את כמותה הן בעליה והן במדורים השונים של עתונים שונים. אך אינני יכול להשתחרר לנמתי מהרושם שכל אותם האנשים הרר אים בנרונני המשפט קרבנות מסכנים, מית ממים מדעת. לביסוס סוצני אביא מספר נקודות.

(א) טבח כפרקאסס, כצעד תור אכזריות סריסטיה.
(ב) כאשר הובאו פקודת הטלת העוצר ושיטת כצווע ליריעת אנשי אמת מיחידות המשנה (נראה לי שמדובר במחלקתו של הדאן, אך אין לי כפחון מוחלט ברבר, עיון תנובה התביעה יוכל להבהיר זאת). היתה תנובה האנשים התרשנות שבשמהה ומתחיות שהתעוררו לאור ה"סיכויים" לירות באזרחים ערבים, ממש כאילו דובר בפקודה על ציר בריווייר, אכן, כבר בעת קבלת פקודת העוצר, כטרם ניתנה פקודת האש הצהרנית עצמה, כבר בשלב מוקדם זה היתה קיימת כוונת הרצח.

(ג) אין לי כמעט ידע ספק ברבר, שמבני עי הפעם הממוצע יכלו שהנם עובדים עבי רה פלילית חמורה, אך יחד עם זאת קיוו שיעקב ההתפתחות העתירה לחול ככוון ה פעולות הצבאיות הצפויות (כד השבו) כי נורתם, יטושטש הפשע, כפי שקורה לעתים בפעולות איבה ובסערת החיות.
מפליא הברר מדוע דווקא רס"ן מליניקי קבל את העונש הכבד ביותר, וכי הוא עשה דבר אשר זולת העברת פקודתו של אל"ם שרמי כמעט באופן מילולי? וכי היה נ"כ כה ברצח עצמו? לנבי הדאן, מירת העונש אשר נגדו עליו, הנה קטנה מדי. הוא הוא אשר צוה להוציא לחורג ללא מסקדין אנשים הפנים מפייע. אך הדאן לא הסתפק במתן פקודה, מתוך צמאון-הרה ותאוות הרצח ויה בעצמו, ללא נקיפת מצפו, מתוך אכזריות סריסטיה, בכבריים השלווים. משעו של הדאן עוד מוגיש ומובלט בעובדה ש יתר מסקדי המחלקות התעלמו מפקודתו ה רצהית של אל"ם שרמי והפניה. בפעלם מתוך שיקול דעת ורגשות הומניים. הדאן

ודמיונית, עד שמברתי כי לא תזכה אף לדיון רציני. אולם שום דבר איננו כפי הנראה, בלתי-אשרי בחלם שלנו. בעיר ש- שטח הננים בה הוא אפסי, שאליף זוגות נאלצים לעזוב אותה מדי שנה מתוסר שכוון במחירים מתקבלים על הדעת, שצעיר חוסר אינם זוכים בה לחינוך תיכון בגלל חוסר כספים, מתכוונים חברי מועצת העיריה ל- הקדיש מכספי הצבור 1.5 מיליון כסכום ראשון לענין שהוא בעיקרו תפאורה נרנדר יונית.
מפליא עוד יותר שתיקתה של העתונות כפרשה זו.

מיכאל מנר, תל אביב

מי קומוניסט?

בעתון "הבוקר" לפני חודש התפרסם רשימה המארכת את הכפר העברי רמה שבגליל המערבי כמרכז קשר קומוניסטי. לכפוקו שנאה למדינת ישראל, הנני משקש להגיב באמצעות עיתונכם על הרשימה הנ"ל.

אין זה נכון שהררזוים נרמו לפניו תור שביו הנוצרים של הכפר בשלהי שנת 1948 האמת היא כי התושבים הנוצרים נרשו על ידי צה"ל, ורק הודות לנציגי או"ם נת אפשרה ישיבת התושבים. כבר אז מנתה אוכלוסית הכפר למעלה מ-2500 תושבים, ו לא 1400 כפי שכתב "הבוקר". כל משפחה היתה בעלת ארמה משלה, וכל צעירי ה- כפר עבדו.

אין זה נכון כי תנאי חייו הנוכחיים טובים יותר משהיו אז. מרבית צעירי ה- כפר הם מהוסרי עבודה, למרות שכללתם, יתר על כן, נשללת מהם בדרך כלל האפשרות להשיג שכר עבודה. בעל הרשימה מציון שרת רמה הפכה למרכז פעילות קומוניסטית בגליל וכפוקו שנאה עיקרי לישראל. אם רדושהנו לכיבוש הממשל הצבאי, לשיפור תנאי חייו, ליחסי ידידות עם שכנינו היהודים ולשילוש בין ישראל למדינת ערב, היתה בכתיבת הסתה, הנו מסייתים, אך לנו נראה כי כרישית אלה עלולות בקנה אחד עם משי מרחיים צודק.

אין אנו קומוניסטים. מסופקני אם יש ברמה יותר מחמשה אנשים האוהדים את מק"י, בעוד שהציונים-הכלליים ש"הבוקר" משמש כבסאונם קיבלו ברמה בבחירות ה- אחרונות 3500 קולות.

יעקב גיבראן, רמה

אנטישיות

קראתי בהעולם הזה (1008) את הכתבה של שייע גלזר על המישחק הסנסציוני נגד הפועל חיפה. אני פשוט נהנה מההוסר ה- אופייני של שייע בכתיבות שלו. והנה הובי תעתי לקרוא, אחרי שבוע, מין זרם של מכתבי-קוראים מאיזור חיפה רבתי, כולל זכרון יעקב, וכל המכתבים האלה הם ממש אנטישיות.

לאחר כשבוע נוכחתי לדעת עד כמה צו- דתת כתבתו של שייע בנוגע לקבוצת לניוין הזרים. כי אחרי שהצליחה להפיל בפח את הנחלת מכבי תל אביב, הצליחה אחרי ימים מספר בעזרת ריחו החריץ של ה- כפר את הנחלת ביתר תל אביב, שמשכסם לישחק בחיפה. במשחק זה נוכחתי שגם את צי- קובסקי, האליף של הפועל חיפה, עלול לפי קוד יום שחור.

ולכל מלחכי הפינכה של הפועל חיפה אומר: אל תחשבו שאם נכרתם פעם על מכבי תל אביב, ככשתם את העולם. כמסום חנופה לזרים, מוטב שתעריכו כשרונות מ- קומיים, ובראשם את האיש שהייתם מוכנים לסרוף חיים, רק מפני שכתב את האמת כי הומור גלזרי!

בצוננו לענות למכתבו של יואל דיסקין מתל אביב (העולם הזה 1100), שתקפני ר- השימיני על לא עוול, יירדתי יואל. נר לדתי בנרמניה בעיר הלברשטם ובבית החולות המקומי שם, ולא במהלכת היולדות של הפועל חיפה.

אם תואיל לקרוא בעיון את גליון העולם הזה (1099) בו מופיע מכתבי, תבין ש- תפתני לראו. כמני כמור מקוה אני לראות את שייע בשערי חיפה, ואם יצליח עם ה- כדור, כל הכבוד. והרשה לי להביע את השערת שנולת בבית-החולות של מכבי תל אביב, אך יבושם לך.

צבי ארגמן, רמות רמז, חיפה

מוקש סרק

נושטתם הפעם, הכמים שכמותכם. בעור "שבועון 9 של העולם הזה (1099) אתם מורחים את פיסר פריי וגומרים אותו לה- לוסיו. תור כיר הבעת רעה פסקנית על אופיו של האיש, הרי בעמוד 19 של אותו עתון, בביות על המחוח, "מלאך האבן" אנו מוצאים ככרדר מקרה את המסוק הבא: "בביומו הער והתוסס של פיסר פריי", הברה, מה קרה לכם? האם לאורד עשרה עמודים השתתה האמת?

אורן יזהר, משה גולדשטיין, צה"ל

לא ברשימה אודות פיסר פריי לא נאמר בשום מקום שבימוי אינו ער ותוסס. העולם הזה אינו מנהל מלחמות פרטיות, והוא ידון כל אדם בכל מקרה לחוד, לפי הצדק וה- יושר.

אופנה הדישה

הניעו זמנים טובים. נערות הברוע של רותו מציונות את נופו הערום לראוה, ו- אילו את פניהו מסתירות במשקפי שמש. אני מתכוון לתמונתה של חיה אמיר (ה- עולם הזה 1100). שמעתי כבר על הרבה אופנות, אבל על אופנת לבוש משקפי ה- שמש, ללא כל מלוכה אחר, עדיין לא שמ- עתי. אם היא מתביישת בפנים שלה, שלא תראה את הגוף.

יואל שרון, תל אביב

לחיה אמיר אין מה להתבייש בפניה (ראה תמונה). חוץ מזה, הצילום בגליון הקודם נעשה בבגדים.

ערת-ישבוני אמיר

ופקודיו אשמים בסבלם של קרבנותיהם ו- קרובי הנרצחים, וכן בסבלם של קרוביהם הם, אין כל מקום לרשנות כלפי מבצעי הפשע, כי רשנות זאת נעדרה כליל מלבו- תיהם, כיום 20 באוקטובר 1958.

יוסף בן זאב, גבעתיים, איחוד

אני כבורה שההחלטה להעמיד את אל"ם מינה יששכר שרמי לדון אינה נכונה. או- הם התובעים את רמו, והזורים על ברכת "אללה ירחמו" לגביו, אינם טובים מאלה שבתעו רם בכפרקאסס. התי משפט נכונה הם הכל, אם יוכו הני- דונים ברעורע או יוכו בחניה מה טוב. אולם לשם מה כל ההצלפה העצמית וזאת? לשם מה עלינו לחזור לדוש בפרשה כאובה זו על פרטי-פרטיה? יתכן שהצדק דרוש להעמיד את שרמי לדון, אך טובת האומה אינה מאפשרת זאת.

חסיה רביד, חיפה

במקום להעמיד את שרמי לדון, בו יתברר כי הפקודה ניתנה מנכוח, ולהעמיד לדון את נותו הפקודה הנכונה כמשפט בו יתברר כי נותו הפקודה הראשונה היה עור יותר נכוח, מוטב להתחיל ישר למעלה.

גל. גל, תל אביב

בעתון "הרות" מופיעים מדי פעם מא- מרים שלא רק מציינים את נאשמי כפר קאסם, אנשי משמרה-הגבול כניבורים לאומי- יום, אלא אף מוצרים כמות משני התובעת שלהם, אך יכולה אגודת העשויים להר- שות שעתון, שהכותבים בו נמנים על חב- רה, יגיע לדרגה מסוימת אנתנו רואים בה- כנה. שמעשים מהימן הוא יכולים לחזור גם במקום אחר!

מ. סנסור, כפרקאסס